Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

lum. sermo aut humilis & bonus ꝗa malos com
mutat in melius. de uera humiliatione.
Cum in cella ppria beatus orarꝗ antonius ue
nit ad eū uox dicens. Antoni. nec dū ad men
suram coriarii illius qui ē in alexandria
uenisti. Quo audito senex cōsurgens mane ar
repto baculo in ciuitatē festinus uenit; cunq;
ad designatū hominē ingressus fuissꝗ. ille ui
so tanto uiro obstipuit. Cui senex refert inq̃t
m opera tua. quia ppterea relicto heremo
ad te pueni. Et respondit; nescio me aliquan
do bonū aliquid ppꝗrasse. nisi quando ma
ne ex cubilu ppro cōsurg̃. & ante quā in ope
meo residea. dico ex corde. Omis hec ciuitas
a minimo usq; ad maiorē ingrediunt regnū
di ppt iusticias suas. ego aut solus ppt pecca
ta mea pena heredittor sempiterna. Qd uerbū
ꝗa ante quā cōquiescā sero ex corde meo re
censeo in ueritate. Qd audiens beat antonius
respondit. In ueritate fili sic bon aurifex se
dens in domo tua. cū requie regnū di adept
es. ego aut uelut sine discretione ome temp
meū in solitudine cuersat nec dū uerbꝗ tuꝗ
assumpsi mensurā. De uirtute obedienciꝗ.